

for år ført flere og flere af de penge, vi havde til rådighed, over i de tiltag, vi har ment kunne afhjælpe denne nød. Det gælder det sociale område, det gælder det sundhedsmæssige område, og det gælder det uddannelsesmæssige område så vel som en gennemgribende indsats for at skabe fritidsfaciliteter og sportsfaciliteter for ungdommen, således at denne kunne få sunde interesser. Vi har da også i dag langt flere unge involveret i aktiv idræt end nogen sinde før.

Men som sagt har vores egne undersøgelser helt klart vist, at vi endnu ikke har formået at bekæmpe vores sociale arv tilstrækkelig effektivt, og at problemerne omkring børnenes forhold og specielt misbrugsproblemerne i vores land stadig er helt uacceptabelt store, uanset at vi allerede i dag bruger omkring to tredjedele – jeg gentager: omkring to tredjedele – af det samlede bloktilskud til indsats på området. Det er efter min mening en situation, der er alt for alvorlig, til at der skal slås politisk plad på den. Det er tværtimod en situation, hvor alle kan lære af en af konklusionerne fra det rejseshold af eksperter fra såvel Danmark som Grønland, som vi naturligvis helt selv har sendt rundt til byer og bygder allerede i 2006 og i 2007 i forbindelse med den oplysningskampagne, vi satte i gang, straks vi så rapporterne om, hvor grelt det stod til på området. Kampagnen hedder »Barnet i centrum – rum til familien« og er vores familiedirektorats oplysningskampagne om omsorgssvigt, der bl.a. tilbyder de enkelte kommuner kurser i forhold til deres arbejde med omsorgssvigtede børn og deres familier. Her konkluderer rapporten efter den første rundrejse – jeg citerer:

Igennem øvelsen opdagede de dialogens mulighed for at berige frem for at bekriige hinanden. Det får igen den positive konsekvens, at fokus går væk fra fejlfinding og skyldkastning og kan holdes på barnets behov eller situation. Citat slut.

Hvad vores problemer i Grønland på socialområdet angår, arbejder vi i den ånd, gerne med enhver, der kan hjælpe os med at berige vores politiske indsats i stedet for at bekriige vores politiske ledelse.

Da jeg ser det af hr. Henrik Høegh fremsatte forslag til vedtagelse som et klart signal i den retning, kan jeg oplyse, at jeg også støtter det.

Kl. 15:45

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, vi beder ordføreren om at blive stående. Der er flere, der har bedt om korte bemærkninger, først hr. Søren Espersen. Værsgo.

Kl. 15:45

Søren Espersen (DF):

Jeg vil gerne bede hr. Lars-Emil Johansen bekræfte, at han og jeg har haft mange meningsudvekslinger, både her i Folketingssalen og andre steder – også i Selvstyrekommissionen – og at der er blevet givet og taget fra begge sider.

Når jeg siger det, er det, fordi der er mange, også i dag, der har haft en vældig lyst til at tage hr. Lars-Emil Johansen under deres vinger. En socialdemokrat, fru Mette Gjerskov, har ligefrem meldt mig til Præsidiet – så jeg må hellere gå ud den dag, det bliver behandlet – fordi hun synes, jeg har været uretfærdig over for hr. Lars-Emil Johansen og sagt nogle grimme ting.

Vil hr. Lars-Emil Johansen bekræfte, at han godt kan tåle mosten.

Kl. 15:45

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:45

Lars-Emil Johansen (SIU):

Hvis hr. Søren Espersen har nogen problemer i forhold til Præsidiet, må han hellere prøve at klare det selv. Ellers kommer jeg gerne og hjælper, hvis det er det, hr. Søren Espersen beder om.

Jeg føler mig ikke forulempet af hr. Søren Espersen, men det der ordvalg om antisiumutisme, hr. Søren Espersen bruger, har undret mig lidt. Prøv lige at høre, hvad det klinger af: Antisemitisme minder det meget om.

Det synes jeg er lidt bemærkelsesværdigt, men altså, tåle det kan jeg godt. Det er et andet spørgsmål, hvad for et ordvalg der skal bruges i folketingssammenhæng. Det må Præsidiet tage sig af.

Kl. 15:46

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så er det hr. Søren Espersen, kort bemærkning.

Kl. 15:46

Søren Espersen (DF):

Jeg må sige til min semitiske kone, at jeg skal til at kalde hende Siumut nu. Det tror jeg hun bliver ked af. Men tak, fordi hr. Lars-Emil Johansen siger, at ja, vi kan godt have en fri og åben debat, hvor vi også siger skarpe ting til hinanden. Tak for det.